

Ungarisch

ISTEN FIA – EMBER ÉRTÜNK

Lelkipásztori körlevél

a húsvéti bűnbánati időszakra 2025

Dr. Georg Bätzing, limburgi püspök

„EZ AZ ÉN VÁLASZTOTT FIAM, ÖT HALLGASSÁTOK!”. (Lk 9,35)

Kedves hitben élő testvéreim!

Aki ismeri a saját gyökereit, az képes növekedni és legyőzni a kihívásokat. Ez ugyanúgy igaz az életben, mint a hitben. Ezzel a lelkipásztori körlevéllel szeretném felhívni a figyelmet a hitvallásra, amely alapvonásaiban pontosan 1700 évvel ezelőtt fogalmazódott meg, és néhány évtizeddel később vette fel azt a formát, amely azóta „Nagy Hitvallásként” stabil gyökereket ad az egyház életének és az egyes hívőknek az idők folyamán. A szöveg megtalálható a német nyelvű énekes- és imádságoskönyvben, a „Gotteslob”-ban(586.2) és a magyar nyelvű Hozsanna énekeskönyvben is. Eredetileg a Nikaiai Hitvallás görögül íródott, és ez összefüggésben van az eredetivel.

KÜZDELEM AZ EGYSÉGÉRT A KONSTANTINÁPOLYI FORRADALOM UTÁN

Nagy Konstantin volt az első római császár, aki nyíltan a keresztények oldalára állt, és a Kr. u. 313-ban kötött milánói békeszerződéssel véget vetett a keresztényüldözés hosszú időszakának.

Anyagi adományokkal támogatta az egyházat, személyesen is áttért a keresztény hitre, és megerősítette a püspökök szerepét. Szándékai minden bizonnyal nem voltak tisztán vallási jellegűek. Politikailag az egyház egységén keresztül a Római Birodalom egységét akarta támogatni.

Ezt azonban veszélyeztette az eszkalálódó vita. A vita 318 körül tört ki az egyiptomi Alexandriában, és futótűzként terjedt. Arius pap tagadta Jézus Krisztus istenségét, hogy megvédje Isten egységét és összehasonlíthatatlanságát, ami egyszerre volt Izrael bibliai istenhitének és a görög filozófia öröksége. Eszerint Isten Fia nem létezhetett teremtetlenül az Atyával az örökkévalóságtól fogva, nem volt Istennel egyenlő, hanem Isten első és tökéletes teremtménye, akit Isten a világ teremtésére és az emberiséggel való kapcsolataira használt.

Arius és követői magas szintű bibliai és filozófiai műveltséggel rendelkeztek, és tanításaikkal a keresztény üzenetet koruk szellemi színvonalával akarták összhangba hozni. Isten megtestesülése naiv elképzelésnek tűnt számukra. Művelt kortársaik közül sokan osztották ezt a nézetet. Még azután is, hogy Arius püspöke felszólította, hogy ragaszkodjon a keresztény hit közös alapjaihoz, a konfliktus tovább éleződött. Konstantin császár megijedt, és kezdeményezte a vita rendezését az első összegyházi zsinat megszervezésével. A zsinat mintegy 250 résztvevője 325 kora nyarán gyűlt össze nem messze a császár akkori rezidenciájától Níceában, a mai Iznykben, a törökországi Bursa tartományban. A zsinat a császár és Róma püspökének legátusai jelenlétében nyílt meg, és intenzív vita után Arius és követőinek álláspontját elítélte, saját tanítását hitvallás formájában megfogalmazva.

MIT HISZÜNK JÉZUS KRISZTUSRÓL

E hitvallás lényege a következő kijelentés: Jézus Krisztus, a Fiú, az Atya lényegéből való, Isten az Istentől, világosság a világosságtól, igaz Isten az igaz Istentől, nemzett, nem teremtett, az Atyával egylényegű. Az utolsó megfogalmazás - „azonos természetű” - nem a Bibliából származik, hanem a görög filozófia nyelvezetét és gondolkodásmódját használta fel, hogy az Isten Fiára való bibliai utalást ne lehessen félreérteni, mint pusztán képletes, a valóságot nem tükröző kijelentést.

Bár az úgynevezett „arianizmus” körüli vita a nikaiai zsinat után még sokáig parázslott, ennek az első zsinatnak a döntése hosszú távon minden keresztény felekezet hitére nézve mérvadóvá vált, és így fontos közös alapot képez.

HOGYAN ALAKÍTJA NICAEA A KERESZTÉNY ÉLETET MA IS

Egyébként nem ez volt az egyetlen kötelező érvényű döntés, amely Nicaeában született: az éves húsvét ünnepének időpontját is a tavaszi első teliholdat követő vasárnapra tűzték ki - és a mai napig ezen a naptári napon ünnepeljük a húsvétot, idén szerencsére az ortodox kereszténységgel együtt. Az első közös zsinat évfordulójának évében ezért nagyon örvendetes, hogy támogatjuk azokat az új kezdeményezéseket, amelyek az összes keresztény közös húsvéti ünneplését ugyanazon a napon szorgalmazzák. A karácsony december 25-re való kitűzése Konstantin császár által feltehetően szintén a niceai zsinathoz kapcsolódik, és úgy értelmezhető, mint Jézus Krisztusnak mint igaz Istennek és igaz embernek a megvallásának kifejezése és „külső ünneplése”

VISSZA AZ EREDETHEZ – VISSZA KRISZTUSHOZ

Kedves hitben élő testvéreim, ha eddig sikerült megragadnom a figyelmüket, akkor remélem, hogy Önöket is érdekli az a kérdés, hogy miért lehet fontos számunkra ma egy 1700 évvel ezelőtti eseményt szemügyre venni. A történelmi érdekességen túl van-e jelentősége az akkori eseményeknek és döntéseknek számunkra, mai keresztények számára is? Igen, van, már csak azért is, mert hívőként az eredetből élünk, és mert az eredet ismerete segít abban, hogy jobban megismerjük önmagunkat. Személy szerint mindig is gazdagítónak találtam, hogy intenzíven foglalkozom a hitemmel, és mélyebben felfedezem a háromszemélyes Istenről, az egyházzal, a megváltásról és a megbocsátásról, az Isten és a felebarát iránti szeretet kettős parancsolatáról, az imádságról és a szentségekről, valamint az örök élet ígéretének nagyszerű kilátásáról szóló kijelentéseket. És amikor Jézus Krisztusról és arról van szó, hogy mit hiszünk róla, akkor végső soron a kereszténység központi magjáról van szó.

A KRISZTUSBA VETETT HIT A MAI VILÁGBAN

Ezért aggaszt, hogy a 2023-ban közzétett egyháztagsági felmérésben a válaszadók egyetértése a következő kijelentéssel: „Hiszem, hogy van Isten, aki Jézus Krisztusban ismertté tette magát”, drámaian csökkent a korábbi felmérésekhez képest. A katolikus egyháztagok körében most 32 százalék ért egyet ezzel az állítással. Ez az általánosságban növekvő szekuláris fejlődés hatásának tekinthető, amely szerint Isten létezése egyre több ember számára vált többé-kevésbé értelmetlenné. De a személyes istenfogalom elpárolgása nyilvánvalóan együtt jár a központi keresztény hitelvek aggasztó elvékonyodásával is.

A keresztények minden nemzedékének, sőt mindannyiunknak tudnia kellene válaszolni a kérdésre: Ki volt valójában Jézus Krisztus? És ki az a Jézus? Példakép, próféta, a názáreti rabbi, a világtörténelem alakítója: ezek és más leírások továbbra is nagy rokonszenvvel találkoznak messze az egyház határain túl is, amint azt a felmérések újra és újra bizonyítják. De vajon elég-e mindez ahhoz, hogy az ember egy életen át Jézus Krisztusba vetett hittel éljen, és a benne való hittel éljen és haljon meg jól?

AZ ATYÁTÓL SZÜLETETT AZ IDŐK KEZDETE ELŐTT - ÉRTÜNK, EMBEREKÉRT ÉS A MI ÜDVÖSSÉGÜNKÉRT

Alexandriai Athanasius a negyedik keresztény század egyik legjelentősebb püspökének és teológusának számít. Kétszer is hajlandó volt száműzetésbe vonulni Egyiptomból az akkori világ végére - nevezetesen Trierbe - a nikaiai hitvallásért. Kitartott a hite mellett, és három mélyreható indokot ismertetett a nikaiai döntés mellett: Ha Krisztus, a Fiú nem lenne Isten, akkor nem tudta volna kinyilatkoztatni Istent nekünk, embereknek, ahogyan ő van. Ő csupán egy lenne a közvetítők és próféták sorában; közölhetne valamit Istenről, de magát Istent nem. És ha maga Isten nem lett volna emberré, akkor Jézus élete, Isten országának hirdetése, szenvedése, halála és feltámadása nem változtathatott volna meg igazán semmit megváltó és felszabadító módon minden ember üdvösségére. Azzal a hitünkkel, hogy egy új és valódi belső szabadságot és egy új, Istennel való, a bűntől és a bűntudattól meggyógyítható kapcsolatot tudnánk teremteni - rossz úton járnánk a hitünkkel. Végül pedig Athanáziosz egyháztanító azt állítja, hogy ha Jézus Krisztus csak egy teremtmény lenne, és nem valóban

Lekipásztori körlevél

Isten Fia, akkor bálványimádás lenne hozzá imádkozni, térdet hajtani előtte és imádni őt. A Jézussal folytatott személyes párbeszédnek és az istentiszteleten elhangzó minden imaidézésnek talán tisztító és motiváló pszichológiai hatása lenne, de ezen túlmenően soha nem tudnának valódi kapcsolatot teremteni köztünk, emberek és Isten, életünk eredete, hordozó oka és célja között. Ezeket a súlyos érveket még mindig nagyon meggyőzőnek találom.

A SZINODALITÁS KULTÚRAJA ÉS A KÖZÖS KERESZTÉNY TANÚSÁGTÉTEL

A Megváltónk természetének és eredetének kérdésén túl, amely akkoriban oly sürgető volt, más okokból is érdemes a niceai zsinatra tekinteni: Ez a jelentős esemény megmutatja, hogy az egyháztörténelem során mindig is voltak viták a hit alapvető kérdéseiről, alapvető erkölcsi magatartásformákról és az egyház irányáról a jelenre nézve. A konfliktusok és viták ennek részei. Ezeket ma is folytathatjuk, és abban a bizalomban folytathatjuk vizsgálódásainkat, hogy az egyház már korán elkezdte kialakítani a zsinati kultúrát és struktúrákat, hogy úgy birkózzanak egymással, hogy a hitet elmélyítsék és továbbfejlesszék,

miközben az egyház egységét megőrzik, sőt újra felfedezik. A 2021-2024-es világszinódus eredményei a „szinodalitás” témájában, amelyeket most a világegyház minden szintjén erőteljesen végre kell hajtani, ezért egy hosszú és jó hagyomány részei.

Abban az időben a római császárnak különösen fontos volt, hogy az egyház ne szakadjon szét Jézus Krisztus megvallásában. És alapvetően nem elbizakodottság, hogy ilyen elvárást támasztanak az egyházzal szemben. Az egység sokak szemében ma is a meghatározó keresztény tanúságtétel. Maga Jézus is azért imádkozott, hogy „mindnyájan egyek legyenek [...], hogy a világ higgyen” (Jn 17,21). Ezt gyakran tapasztalom a társadalmi csoportokkal és politikai vezetőkkel folytatott párbeszédben. Még ha személyesen nem is hisznek, akkor is számítanak ránk, keresztényekre, hogy a világ igazságosságáért, az emberek összetartásáért és az alapvető értékeken és magatartásformákon alapuló, Jézus szellemében történő, minden felekezeti határon átívelő orientációért dolgozunk. Ezért olyan fontosak ma az ökumenikus törekvések a nagyobb közös alapok és a látható egység elérése érdekében.

A HIT SZÉPSÉGE ÉS KOHERENCIÁJA

Szeretnék köszönetet mondani mindannyiuknak, kedves hitben élő testvérek, a keresztény hit és az egyházi élet iránti elkötelezettségükért korunkban, és mindenekelőtt személyes bizonyoságtételükért. Ebben a jubileumi évben arra szeretném Önöket bátorítani, hogy személyesen és közösen gondolkodjanak el a Jézus Krisztusba vetett hitükről. Mit jelent az Önök számára Jézus Krisztus? Hogyan sikerül a hitvallás kijelentéseit élettél és aktualitással teljesíteni? És amikor imádkoznak, hogyan beszélnek Jézussal? Amikor a „Hitvallást” követem, nemcsak a hit mélységes összefüggéseiből érzek valamit, hanem megatódok a szépségétől is. Különösen a Nagy Hitvallás egyetlen dicséret Istennek - és ezért van az, hogy helyesen általában énekeljük, nem csak mondjuk; elvégre élő hitünk maga az alapvető módja a mi Istentiszteletünknek.

Értetek és mindazokért, akik veletek kapcsolatban állnak, imádkozom Isten gazdag áldásáért a + Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Ámen.

Limburg, 2025 nagyböjt 2. vasárnapján

Püspökük

+ György

HITVALLÁS

Hiszek az egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében.

Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában,
aki az Atyától született az idő kezdete előtt.
Isten az Istentől, világosság a világosságtól,
valóságos Isten a valóságos Istentől.

Született, de nem teremtmény, az Atyával egyelényegű és minden általa lett.

Értünk emberekért, a mi üdvösségünkért, leszállott a mennyből.

Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett.

Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették, kínhalált szenvedett és eltemették.

Harmadnapra föltámadott az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján, de újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat és országának nem lesz vége.

Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik, akit éppúgy imádunk és dicsőítünk mint az Atyát és a Fiút, Ő szólt a próféták szavával.

Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.

Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.

Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet.

Ámen

MEGHÍVÁS AZ IMÁDSÁGRA

- ① Krisztus, isteni Úr,
akiben van erő a szeretetre, az szeret téged:
öntudatlanul, aki nem ismer téged;
vágyakozva, aki ismer téged..
- ② Krisztus, te vagy az én reménységem,
az én békém, az én boldogságom, egész életemben:
Krisztus, hozzád hajlik a lelkem;
Krisztus, téged imádlak.
- ③ Krisztus, hozzád ragaszkodom
lelkem minden erejével:
Egyedül téged szeretlek, Uram,
Téged kereslek, téged követlek.

1 Chri - stus, gött - li - cher Herr, dich__
2 Chri - stus, du bist mei - ne Hoff - nung, mein
3 Chri - stus, an dir__ halt ich fest mit der

1 liebt, wer nur Kraft__ hat zu lie - ben:
2 Frie - de, mein Glück, all mein Le - ben:
3 gan - zen__ Kraft__ mei - ner See - le:

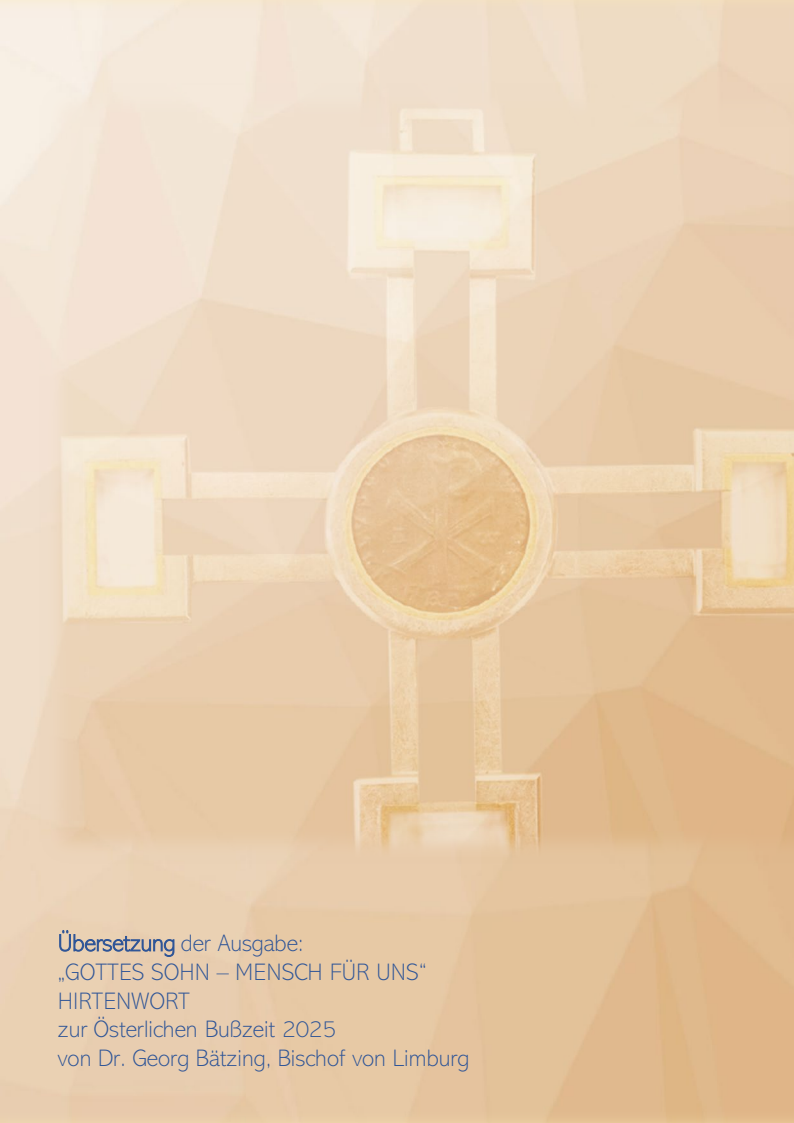

1 un - be - wusst, wer__ dich nicht kennt;
2 Chri - stus, dir neigt sich mein Geist;
3 dich,__ Herr, lieb__ ich al - lein,

1 sehn - sucht - voll,__ wer um dich weiß.
2 Chri - stus, dich be - te ich an.
3 su - che dich,__ fol - ge dir nach.

T: Lsd. németül: „Christe Deus, vitae verae fabricator“,
Alphanus von Salerno (+1085), Stundenbuch

Übersetzung der Ausgabe:
„GOTTES SOHN – MENSCH FÜR UNS“
HIRTENWORT
zur Österlichen Bußzeit 2025
von Dr. Georg Bätzing, Bischof von Limburg